

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 230.920 van 21 april 2015
in de zaak A. 213.537/IX-8459**

In zake: Luc DELVA
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Karien Loontjens
kantoor houdend te 8500 Kortrijk
Koning Albertstraat 24 bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Emmanuel Jacobowitz en Anthony Poppe
kantoor houdend te 1160 Brussel
Tedescolaan 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 28 augustus 2014, strekt tot de nietigverklaring en de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de voorzitter van het directiecomité van 25 juni 2014 waarbij de aanvraag van Luc Delva tot indiensthouding na de leeftijd van 65 jaar wordt geweigerd en wordt beslist tot zijn oppensioenstelling met ingang van 1 november 2015.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een verslag opgesteld over het beroep tot nietigverklaring met toepassing van artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’, en over de vordering tot schorsing met toepassing van artikel 12 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 ‘tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State’.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 16 maart 2015.

Staatsraad Bruno Seutin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Berdien Van Den Abeele, die *loco* advocaat Karien Loontjens verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Anthony Poppe, die tevens *loco* advocaat Emmanuel Jacobowitz verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Doelloos beroep

3. De raadsman van de verwerende partij heeft op 26 december 2014 aan de Raad van State een afschrift bezorgd van de brief van 23 december 2014 van de verwerende partij waarbij de bestreden beslissing wordt ingetrokken, alsook een afschrift van de beslissing van 23 december 2014 van de

verwerende partij tot indiensthouding na de leeftijd van 65 jaar van verzoeker voor één jaar.

4. Aangezien de bestreden beslissing is ingetrokken, stelt de Raad van State vast dat het beroep zonder voorwerp is gevallen en “doelloos” is geworden, als bedoeld in artikel 93, eerste lid, van het voornoemde besluit van de Regent van 23 augustus 1948.

De vordering tot schorsing dient, als accessorium van het annulatieberoep, hetzelfde lot te ondergaan.

IV. Kosten

A. Rolrecht

5. Aangezien de teloorgang van het voorwerp te wijten is aan een handeling van de verwerende partij – meer bepaald de intrekking van de bestreden beslissing – past het de kosten ten laste van de verwerende partij te leggen.

B. Rechtsplegingsvergoeding

6. Verzoeker vraagt om de verwerende partij te veroordelen tot het betalen van een rechtsplegingsvergoeding van 840 euro.

Beoordeling

7. Overeenkomstig artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de afdeling Bestuursrechtspraak een rechtsplegingsvergoeding toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en honoraria van de advocaat van de in het gelijk gestelde partij.

Luidens artikel 67, § 1, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 bedraagt het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding 700 euro, het minimumbedrag 140 euro en het maximumbedrag 1.400 euro. Naar luid van artikel 67, § 2, eerste lid, van hetzelfde besluit wordt het basis-, minimum- of maximumbedrag bedoeld in paragraaf 1 verhoogd met een bedrag dat overeenstemt met 20 procent van dit bedrag, als het beroep tot nietigverklaring gepaard gaat met een vordering tot schorsing of tot voorlopige maatregelen, of als de vordering tot schorsing of tot voorlopige maatregelen volgens een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid ingediend wordt en gepaard gaat met een beroep tot nietigverklaring. Artikel 67, § 2, derde lid, van hetzelfde besluit bepaalt echter dat er geen verhoging is verschuldigd, als de afdeling Bestuursrechtspraak beslist dat het beroep tot nietigverklaring onder meer ‘doelloos is’.

Met toepassing van voornoemde bepalingen kan aan verzoeker een rechtsplegingsvergoeding worden toegekend aangezien zij door de intrekking van de bestreden beslissing als de in het gelijk gestelde partij dient te worden beschouwd. Een verhoging van het vast te stellen basisbedrag van 700 euro naar 840 euro is overeenkomstig het bepaalde in het voornoemd artikel 67, § 2, derde lid, niet verschuldigd aangezien het ingediende beroep tot nietigverklaring doelloos is.

Uit het voorgaande volgt dat aan verzoeker de basis-rechtsplegingsvergoeding van 700 euro dient te worden toegekend.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 21 april 2015,
door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Bruno Seutin,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Bruno Seutin